

Avall!

El Diccionari Fabra admet, per al mot adverbial *amunt*, l'ús amb valor interjectiu, això és, com a "exclamació per a encoratjar a pujar, o a començar, o a prosseguir una tasca, una empresa, etc.". Així mateix, la Gramàtica catalana de 1956 del mateix Fabra, inclou també aquest mot adverbial en la llista, més aviat breu, d'aquelles formes que es poden usar com a mots exclamatius. En canvi, tant l'esmentat Diccionari Fabra com els dos altres grans repertoris lexicogràfics de la nostra llengua, la Gran Enciclopèdia Catalana i el Diccionari Alcover-Moll, deixen d'indicar l'ús com a mot exclamatiu de la forma adverbial de significació oposada a la de *amunt*, és a dir, *avall* i aquest ús és, tanmateix, ben viu: forma part, si més no, del nostre llenguatge heretat i ens és ben familiar. Efectivament, *avall!* s'usa per a indicar que hom considera que ja ha complert, que a partir d'aquell moment es desenten d'un determinat assumpte o qüestió (d'un tema, tal com molts diuen ara), i que si l'altra part implicada en aquest assumpte s'ho mira altrament o no se sent prou satisfeta, que s'ho prengui com vulgui. Vet aquí un exemple d'aquest ús, procedent dels diàlegs de la novel·la *L'enterrament*, de l'escriptor matoroní Joaquim Casas: *I, nosaltres, no hem de fer res, ni dir res? — Ni paraula. Si li estremem la mà, vostè mogui el cap; digui: "gràcies", i avall...! — Està bé, està bé. — Avall, que ja baixada!*

Com que també en el camp de l'expressió exclamativa hem experimentat una gran influència castellanitzant, són molts els qui, actualment, en lloc de la forma adverbial *avall* amb valor exclamatiu, se serveixen de la forma *aire!*, pronunciada, es pot dir que gairebé sempre, amb fonètica castellana, encara que tot seguit hom hi afegeixi, molt sovint, en un to més o menys humorístic, aquesta frase ben catalana: *Que vol dir vent*. Aquesta pronúncia habitual del mot *aire* quan s'usa amb valor exclamatiu demostra clarament, creiem, la procedència estranya d'aquest ús, bé que no veiem que hagi estat recollit per cap dels nostres diccionaris de *barismes* (que, sens dubte, no poden ésser exhaustius), però segurament seria adequat d'incloure-l'hi, així com de recollir l'ús exclamatiu de *avall* en els diccionaris de la llengua. Notem que, talment com el *barisme* *aire*, el mot exclamatiu *avall* també se sol proferir amb un apèndix humorístic, tal com hem vist en l'exemple de Joaquim Casas: *Avall, que ja baixada!*